

ELŐREMENT!

Túrmezei Erzsébet

Túrmezei Erzsébet: ELŐREMENT!

Tavasszal, húsvét után
virágos réteken át,
ébredő erdőkön át
keresem hazatért, drága
testvérem, lábad nyomát.
S kankalinok intenek: 'Nincs itt!
Előrement!'
Virágos galagonyaágak
intenek: 'Előrement!'

Nézem az ébredő erdőt
s az eget, a kék-végtelent...
Virágos galagonyaágat
látok, vagy angyalszárnyat?
Mintha húsvét ujjongó híre
zenélne könnyes szívemben:
'Ne itt keresd! Nincs itt!
Feltámadt!'

Megyek a tavaszon át,
ébredő erdőkön át.
Hazatért, drága testvérem,
keresem lábad nyomát.
Borús napok után az égbolt
ma sugarasra, ragyogóra vált.
S ravatalod, koporsód beragyogja
a napsugárnál fénylőbb mai Ige:
Jézus él! Eltörölte a halált!

Eltörölte! - harangozza a szívem
hittel, győzelmesen,
míg ébredő erdőkön át
nyomodat keresem.
Nézem a tavaszi világot,
fenn az eget, a kék-végtelent,
s virágos galagonyaágak
integetnek, mint hószín angyalszárnyak:
'Nincs itt! Előrement!'

Forrás: www.keresztenydalok.hu